

עמדות מורים לנגינה כלפי מעורבות הורי תלמידיהם בתהליך לימוד הנגינה**א. דור**

המכללה האקדמית עמק יזרעאל, החוג לחינוך, ישראל

רקע תיאורטי

מחקרים רבים העוסקים במעורבות הורים בתהליך הלמידה של ילדיהם, מוכיחים כי מעורבות כזו תורמת להישגיהם של התלמידים (Epstein, 2008). בדומה לכך, התבוננות מובחנת בחינוך מוזיקלי מעלה כי ילדים המגיעים להישגים מרשימים בתחום המוזיקלי חוו רמת מעורבות הורית גבוהה בלימודי הנגינה של ילדיהם (Creech, 2010; Davidson et al., 1996).

עם זאת, קיימת שונות בין מורים במידת הנכונות שלהם לערב הורים בתהליך הלמידה. התנהלות המורים לנגינה נעה בין הימנעות מוחלטת מתקשורת עם הורים (בהיותה נתפסת לעיתים כמעכבת התפתחות הקשר בין המורה לתלמיד, מעכבת התפתחות עצמאות ואחריות אצל התלמידים) לבין עידוד אקטיבי של מעורבות הורים מתוך הכרה כי זו מיעלת את תהליך האימון של הילד והתקדמותו (Macmillan, 2004).

מטרת המחקר

זהו מחקר אקספלורטיבי המבקש להתמקד בעמדות מורים לנגינה בישראל כלפי מעורבות הורים בלימודי הנגינה של ילדיהם. מחקרי מעורבות הורים בישראל נעשו עד כה במסגרות החינוך הפורמאליות, אך לא מוכרים לנו מחקרים אשר בודקים עמדות מורים כלפי מעורבות הורים במסגרות החינוך הבלתי פורמאליות, ובאופן ספציפי בקרב מורים לנגינה.

שיטת המחקר**משתתפים**

16 מורים ומורות לנגינה המלמדים בשני מרכזי מוזיקה במרכז הארץ, כולם בעלי דיפלומה בכלי אותו הם מלמדים, ובעלי ותק שונה בהוראה.

מהלך המחקר וכלי המחקר

מחקר זה הוא מחקר איכותני, שכלל ראיונות עומק חצי מובנים. נוסחו שש שאלות אשר שימשו את החוקרות כפרוטוקול מחקר.

ממצאים עיקריים

המורים מבטאים באופן כללי נכונות לתקשורת רצופה עם ההורים ומכירים בחשיבותה. עם זאת, ניכר כי הם עצמם ממעטים ליזום את הקשר עם ההורים. נכונות רבה יותר לקיום תקשורת רצופה ויזומה לקשר עם הורים ניכרה בקרב מורים בעלי ותק רב יותר בהשוואה למורים צעירים.

מסקנות והשלכות

ניכרת הכרה בקרב המורים במקומם המרכזי של ההורים וביכולת לייעל את דרכי העבודה עם התלמידים באמצעות קשר רצוף עם ההורים. עם זאת, יש מקום לחדד בתהליך ההכשרה ועבודת ההוראה את חשיבות התקשורת עם הורים, ושיפור מיומנויות ביצירתה.